

PŘED ODPOLEDNÍM PŘEDSTAVENÍM DELEGÁT S DELEGÁTEM

Kroměříž se stává nejen městem divadla, zahrad, ale také piva. Vedle minipivovaru Černý Orel zde vyrábí pivo i konkurent Maxmilián (na počest Maxe Švabinského). Soukromě ovšem i také další pivní znalci, o čemž by mohl důkladně povyprávět majitel penzionu Domov a člen orchestru DS Kroměříž z legendární inscenace „Jeptišek“ Pavel Nakládal. K pivu neodmyslitelně patřil i nezapomenutelný Bohumil Hrabal. A právě jeho podobou dost důvěrně připomíná delegát, režisér a vedoucí ostravského Bílého divadla JAN ČÍHAL.

S HRABALEM I S AGENTEM

Pábitelský pan Číhal nejen Bohumila Hrabala připomíná, ale rovněž se s ním znal. Bílé divadlo má totiž dlouhá léta na repertoáru Hru z věčnosti na motivy Hrabalových textů.

Divadlo z ostravského severu existuje již jedenáct let a Hrabalův titul patří k jeho výstavním. Jan Číhal vzpomíná nejen na schůzky se slavným literátem, ale i na čest být pozván ke „stolu prominentů“ v pražské legendární hospodě U Tygra, k hrabalovskému znalci Tomáši Mazalovi, Ivo Krobotovi, doktoru Vodičkovi i dalším expertům.

Když byste chtěli vystopovat páň Číhalovu kariéru důkladně, tak byste se dostali až do Brna, kde vystudoval rentgenologii. Již zde načichl důvěrně divadlem. Zahrál si (a nikoli pouze nahodile) i na prknech „U Mrštíků“.

V Brně se rovněž setkal s dalším „slavnou“ osobností – pozdějším agentem v Rádiu Svobodná Evropa Pavlem Minaříkem. Toho pamatuje od jeho dětských let – ještě na koloběžce. O Minaříkově další divadelní kariéře – tentokrát v Hradci Králové v populárním Draku by mohla promluvit další vzácná návštěva letošního festivalu, herečka, dabérka a pedagožka Eva Miláčková.

PROMLADÉ I SENIORY DOMA I V ZAHRAŇICÍ

Bílé divadlo z Ostravy není v Kroměříži poprvé. Před mnoha a mnoha roky zde hráli Crappoovu poslední pásku od Samuela Becketa. Jednalo se o však o poněkud jiný divadelní festival. O přehlídku pro seniory.

V Číhalových vzpomínkách nesmí chybět ani pokus o založení stejnojmenného Bílého divadla v Praze. K jeho rozjezdu však nikdy nedošlo.

Ostravský soubor však neomezuje svůj akční rádius pouze na města v Čechách či na Moravě. Mají za sebou desítky úspěšných představení, ba celých šňůr po Polsku. Z těch sériových zájezdů u našich severních sousedů lze jmenovat například putovní Karavanu Silesia či akci Inspiraace Wrocław.

Bílé divadlo si zahrálo rovněž v Rakousku díky pozvání (původně brněnské) herečky Niky Bretschneiderové. Ostraváci hráli i v klášteřích v západních Čechách, kde se

Konzumní pivo Delegát znalec piva a delegát Bílého divadla Jan Číhal nepije, posloužilo jako dekorace.

navíc vyrábí speciální trapistické pivo.

A u piva s Janem Číhalem též toto představení Bílého divadla skončíme. Jako „hrabalolog“ byl přímo nadšen výzdobou z Hrabalových deníků v minipivovaru Černý Orel.

Dobře se zná i s předním znalcem a zakladatelem malých pivovarů Janem Šuránem. Tak ještě ochutnat zdejšího Maxmiliána. Anebo hořký speciál od Zubra dole na náměstí? Michal Stein

PLKY ZE STARÉHO PIVOVARU VYTRŽENO Z KONTEXTU

Šárka, čeká tě pěkný večer.

Je lepší diváka bavit, než mu drásat hrdlo.

Václav použil termín, že to představení nemělo koule, tak já použiji jiný, že sedělo na prdeli.

Hororová záležitost, kterou pochopil i zde kolega malý Kryštof.

Divák si vytvoří tu židli, tu modlitebnu, tu kostel.

Já měl pocit, že jste třikrát nebo čtyřikrát začali a říkal jsem si když už doopravdy proboha začnou.

Ďábel svádí anděla

aneb

Je lepší být ulízaný než vylízaný

Michal Stein

Ať je květen nebo leden
Na pódiu moře beden
Náhle se tam vztyčí kříž
Kříž Made in Kroměříž

Sharon tak svůdně kouří
Bláznuku, spěchej za ní
Prezident za skly oči mhouří
Oba s Janou ulízaní

Možná spreje?
Zrádný freon
Pastor kleje
Svádí Sharon

Chyba lávky – brilantina
Má na vině lízlý odlesk
Za fiktivního dalmatina
Sklízí místní DS potlesk

www.divadlok.cz nebo www.facebook.com/Divadelní.spolek.Kromeriz

6. ročník DIVADELNÍHO FESTIVALU LUDMILY ČÁPKOVÉ

KROMĚŘÍŽ 23. – 26. května 2013

DIVADELNÍ PLK

Příjemnou a (nejen umělecky) plodnou sobotu,

první letošní víkendový a zároveň předposlední festivalový den. Letos jsem se zde, mimo redigování tohoto exkluzivního festivalového plátku a automaticky též zodpovědného člena novinářské jury, stal i veršovaným komentátorem dění. Tak úvodem, navíc jaksi „mimo soutěž“ jednu sobotní:

Přeji dnes skvělou sobotu
A co se tvůrců týče
Teď místo nějakých bonmotů
Přeji: JEN ŽÁDNÉ KÝČE!

Vinou nepřilíš šťastných rodinných událostí jsem byl nucen dva předcházející ročníky zdejšího nezaměnitelného festivalu oželeť. Samozřejmě, trochu mne tím pádem v něčem uniká přirozená kontinuita, ale... Má to určitě jednu nespornou výhodu. Větší odstup. Jako když potkáte nějaké dítě po více letech a jste šokovaní, jak se rapidně změnilo.

V Klubu Starý pivovar se toho zlepšilo dost a nesporně k lepšímu. A to není pouze můj ryze subjektivní názor.

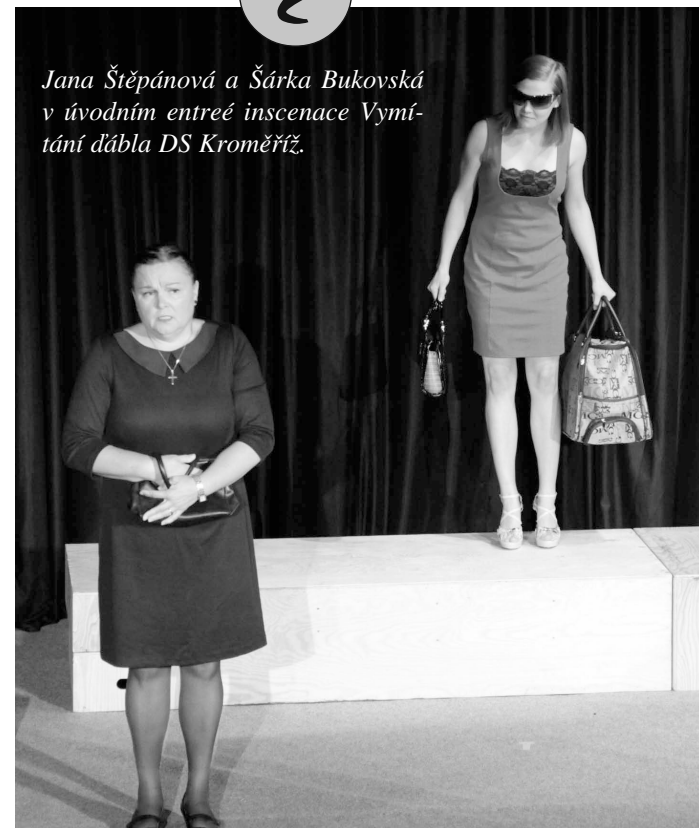
Ono kroměřížské dítě, křtěné Poděbradkou, se stále více osamostatňuje a stává se vytříbenějším, svěprávnějším a svébytnějším. Pochopitelně to přináší řadu problémů, ale zároveň takový proces pomalu ale jistě nese své ovoce.

Za největší klad (nejen) festivalu, ale celého pořadajícího DS Kroměříž považuji, jak stále lépe a intenzivněji do soukolí této akce (a zejména chodu vlastního souboru) zapojuje ty nejmladší. Noví členové si tak uvědomují, co obnáší nastudování inscenace, ale rovněž získávají ostruhy produkční.

A to považuji za nejcennější. Ani divadla nemohou vyžít ze vzduchoprázdna. A v dnešní ekonomicky složité době budeme potřebovat stále více manažersky schopných divadelních producentů, ale i produkčních.

Tak ať Kroměříž vesele mládne!

Michal Stein

Jana Štěpánová a Šárka Bukovská v úvodním entreé inscenace Vymítání ďábla DS Kroměříž.

Ďábelský rozhovor o ďábelských věcech se Šárkou Bukovskou

Bojíš se ďábla?

Šárka: Ne, protože v něj nevěřím. I když každý má v sobě kousek ďábla a kousek anděla, snad u mě převažuje ten anděl...

Baví Tě hrát roli Sharon?

Šárka: Ano, moc, ta role je mi velmi blízká. Je to druhá role, kterou hraju a po té komediální roli je to příjemná změna.

Co je ti na roli blízké?

Šárka: Je mi blízká svými postoji, třeba tím tématem křesťanství, že přestala věřit v Boha kvůli tomu, že se jí stalo něco, co ji přesvědčilo o tom, že ten systém církve nemůže existovat. Taky je mi blízký vztah s mámou, jak je hrozně těžké občas k sobě najít cestu. Já jsem ve skutečném životě taky výbušná povaha a tam řada rozhovorů končí právě tím, že jedna strana vybuchne, a nic se nevyřeší. Já prostě taky nejsem moc trpělivá. Je mi to tím blízké, můžu hrát velmi přirozeně a tak jsem zvědavá, co na můj výkon řeknou ostatní.

Máš ráda Ďábelské koření?

Šárka: Mám moc ráda ostrá jídla pro ostrý jazýček.

(klarion)

Divadelní klub mladých při páteční zkoušce.

SPONZORÍ:

MĚSTO KROMĚŘÍŽ

Zlínský kraj

MINISTERSTVO KULTURY

MAGNETON

Biopas

ENAP

DOMOV KROMĚŘÍŽ

KRYBY SÍTE NA MĚRU VASIN

www.kryby-zapletal.cz

Ligurský

optika fénix

JELŠÍK

Montáž žaluzií a stínící techniky Oldřich ZAPLETAL Kroměříž tel. 603 236 205

DIVADELNÍ PLK připravili: Art direktor: Saša Michajlovič. Foto: Klára Havránková, Radek Svoboda.

O texty se postarali: Michal Stein, Klára Havránková, Katka Hudečková, Vláďa Mátl. Tisk: DPTISK Kroměříž. Produkce: DS Kroměříž.

www.divadlok.cz nebo www.facebook.com/Divadelní.spolek.Kromeriz

Láska nebo odpovědnost?

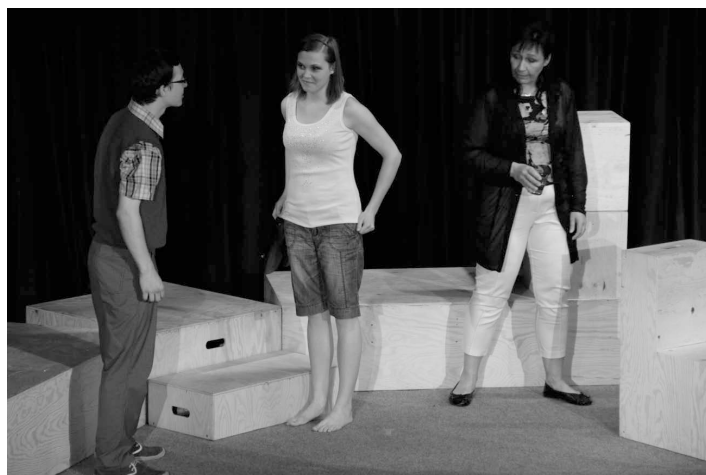
Vymítání ďábla. Takové téma, tak silné a tak kontroverzní. To nám nabídl domácí Divadelní spolek Kroměříž. Kroměřížští ochotníci se již poněkolkáté pustili do těžšího tématu, které nám přibližuje jinou kulturu, a to tentokrát kulturu amerických Pentekostalistů. Je otázkou, jak a zda český divák je schopen vnímat tuto silně fanatickou křesťanskou skupinu lidí, která svou víru staví nad lidský zákon. Musím říci, že divadelníci se tohoto tématu zhostili velmi naturalistickou metodou. Ladislav „Láry“ Kolář se poprvé režijně pustil do tak silně dramatického tématu a podařilo se mu předat divákovi ostrou a drsnou kritikou tuto látku, která se dotýká každého z nás.

Ústředním tématem je láska a odpovědnost. A to je vždy složitá kombinace. Kam až může mateřská láska zajít? Jakou odpovědnost neseme za sebe a za své činy, komu se za sebe zodpovídáme? Jen sobě? Nebo okolí? Toto téma je z inscenace velmi cítit. Herecký koncert jednotlivých zkušených herců doplňovali jejich mladí kolegové, kteří rozhodně nezůstali stranou. Typové obsazení bylo zvoleno skutečně správnou rukou.

Také scénografie, jíž navrhla Jana Štěpánová patří mezi funkční a vizuálně dokreslující. Surový systém dřevěných beden, které se přeskládáním mění v ulici, domov, kostel, faru a prostor za K-marketem je povedeným surovým prvkem, který umocňuje naturalistický pocit. Přestavby nejsou z těch nejkratších, na druhou stranu dávají divákovi možnost oddechu a malé rekapitulace postupu příběhu.

Celkově je inscenace jedním z povedených děl a i přes svou kontroverznost a odkaz na jiné sociálně kulturní prostředí nám odhaluje témata, dotýkající se každého z nás. A divák tak může odcházet nejen bohatší o jeden nezapomenutelný příběh.

(klarion)

Kroměřížské inscenace poněkud jiným pohledem

O včerejší inscenaci domácího, pořadatelského souboru se zde popsal již dost papíru. Dovolte jiný úhel pohledu.

Ocenil bych zde rád scénografické směřování a vývin DS Kroměříž. Pamatuji na až příliš naturalisticky popisné (něku-li výrobně drahé a složité) dekorace v jinak skvělé inscenaci Manželské vraždění. Dobře, možná v tom mohl být záměr kontrapunktu k sarkasticky vypointovaným textům hereckého dutetu. Respektive duelu. Faktem je, že ani divák z první řady nemohl vychutnat detailně zpracované hřbety knih.

V dětských pohádkách a zejména ve hře Mikve se již scénografie stávala výrazným a nápaditým prvkem celé inscenace. A současný kroměřížský „ďábelský“ titul tento trend potvrzuje.

Těším se proto nejen na další dramaturgický výběr nových her, ale zejména, jak je uchopí kroměřížští výtvarníci!

(als)

Netradiční rozhovor MINI-KAPESNÍ ZPOVĚĎ Evy MILÁČKOVÉ

KAMÍNEK, MAMINKA A BÁSNIČKA

Má rodinné kořeny v nedalekých Všetulech u Holešova Eva Miláčková – Vildmanová je vdovou po jednom z našich nejúspěšnějších divadelních režisérů „obouživelníků“, který úspěšně režíroval činohru a muzikály, ale z druhé strany i loutkové inscenace - Miroslavu Vildmanovi. Sama hrála v divadle v Mostě, ve slavné éře Hradce Králové a Divadla Jiřího Wolkera. Hrála v desítkách televizních inscenací, rozhlasových her a na

stovky se počítají její úlohy v dabingu. Dnes učí na Vyšší odborné herecké škole. Rovněž působil dva roky jako československá kulturní atašé v Mongolsku.

V jejím případě ženy jsme protentokrát zaměnili kapsy za její kabelku.

Jakou věc máte nejčastěji v ruce?

„To bude prozaické. Můj diář. Mám stále ten normální, papírový. Jasko člověk na volné noze ho mám

plný kontaktů, termínů a upozornění. Je to taková má papírová paměť“

Tady vidím fotografii ženy...

„Četla jsem obdobnou zповěď režiséra Petra Kracika zde v minulém čísle. On nosí fotku tatínka a já zase maminky.“

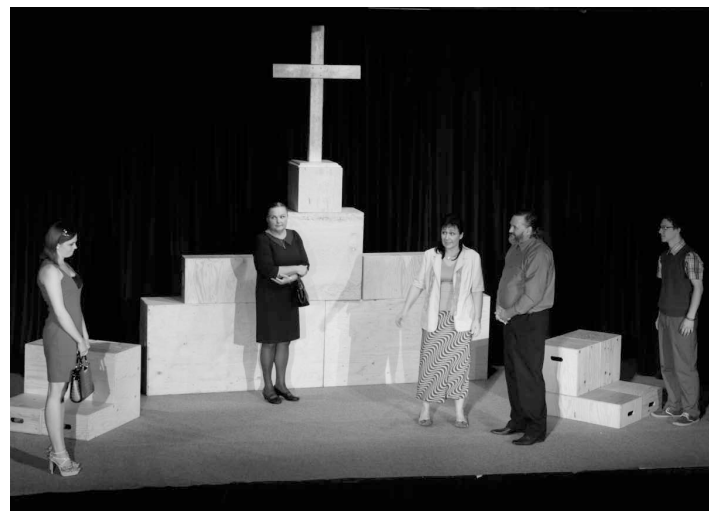
A vedle vykukuje xerokopie nějaké básničky.

„Je to Miluj od Františka Holana. Moje nejmilejší báseň: Nerovnost země a tedy i nerovnost lidí/ jen na kolenou ucítíš/ Miluj však obě a věru jen tím spíš./ že není láska, že jen jedna láska,/ tak jako všechny kříže jsou jen jeden kříž.“

V peněženke máte ukryt – vedle poctivě vydělané české měny - také kamínek. Proč?

„To je kouzelný kamínek. V Mongolsku mi jednou během tiskové konference zmizela propiska. Prohlásila jsem, že mám záračný kamínek a pokud se mi nevrátí, stane se dotyčnému něco moc špatného. Samozřejmě, propiska se objevila do několika hodin. Jindy mne tam zastavila místní pomocná pracovnice Tuja. Porosila mne, abych jí půjčila můj záračný kamínek, že jejich babička moc trpí bolestivými záchvaty. Druhého dne mně kamínek s díky vrátila, že prý díky němu babička přestala trpět, že v noci zemřela. A rodina mi velmi děkovala, že babička má konečně klid. Ale dál vás už do své kabelky nepustím!“

Díky za pootevření vašeho soukromého světa. (als)

Strhující horor v divadelní podobě - Žena v černém

Dalším soutěžním představením byl v páteční večer horor Žena v černém, se kterým na Divadelní festival Ludmily Čápkové přijel divadelní soubor Amadis Brno. Hra je vlastně představením v představení, kdy muž prožívající noční můru svěřuje své špatné vzpomínky profesionálnímu herci. A doufá tak, že se díky jejich zveřejnění konečně zbaví prokletí. Od začátku hry je divák uveden do ponurého prostředí anglických blat, která jsou prokleta dávnou minulostí. Profesionální herec zde ztvární roli zoufalého muže, a ten následně hraje veškeré další osoby, s nimiž se na blatech v minulosti setkal. Noční můrou svěřujícího se muže je právě žena v černém, která se mu často zjevuje. Díky zjevující se ženě zažívají lidé v jejím okolí smrtelné tragédie vlastních dětí. Každý se tak raději vyhýbá místu, kde se zjevuje.

A co vy, viděli jste horor, nebo dokonce i ženu v černém?

(kat)

S BUCHTOU NAD ŠKVARKY

Bylo pár minut před půlnocí, a mě se teprve podařilo odchytit Ondřeje Buchtu. Byl domluvený rozhovor, ale Ondřej, který teprve před chvílí odložil metr, kterým zaměřoval prostor pro představení, je polomrtvý hladu. Proto se shodneme, že si popovídáme u chleba se škvarkovou pomazánkou.

Příjmení Buchta není moc obvyklé, pátral jsi po jeho původu?

Nepátral, i když to není špatný nápad. Jsem ale přesvědčený, že původ tohoto příjmení by mohl mít něco společného s buchtami.

A myslíš spíše tvarohovými nebo makovými ?

Já myslím nejspíš s blondatými

(v tuto chvíli Ondřej dokončil natírání chleba, posypal si jej cibulkou a rozhořar náhle dostal zcela jiný spád)
Se souborem Amadis k nám přivážíte hru Žena v černém, na co se můžete těšit?

Hummmlm v podstatě horor a mumnhl mummmhuhm husí kůže. Možná i díky tomu, že má být docela chladno.

Chutná ti ta pomazánka ?

Je skvělá, dej si taky ...

Ještě jsem se chtěl zeptat hummm

mlmmhmm a nebo ne ?

Spíš ne, ale hummmhmm a tak je to v podstatě možné.

V tom případě se budeme těšit. Zlomte vaz a díky za rozhovor.

Hmmnemáš zač, co pijeme ?

Jégra ...

Hmmmm ...

(VaM)

ZPOVĚDNICE HERCŮ

Jak se ti hraje horor?

Ondřej Buchta: Líp jak komedie.

V čem, proč?

Ondřej Buchta: Že je to jiný, už to není tak okoukaný jak ta komedie.

A co noční můry? Máš nějaký ty osobně?

Ondřej Buchta: Mám, jenom před „špílem“, že se něco to, pos..., pokazí.

Jak zvládáš hrát v jedné hře více postav? Baví tě to?

Ondřej Buchta: Je to lepší. Ono člověk má praxi už z předchozích her, protože tam se to vždycky nějak měnilo. Ale není to těžký, důležitý je si představit vždycky někoho koho znáš z reálného života a na toho se zkusit naadaptovat.

Nepletou se ti ty postavy z jedné hry dohromady?

Ondřej Buchta: Občas jo, ale protože je divadlo o divadle, tak mě Pepa upozorní jako amatéra.

Takže s Pepou si pomáháte?

Ondřej Buchta: Jo, musíme.

Hra je celkem náročná na techniku, jak to zvládáte? Kolik na to máte techniků?

Ondřej Buchta: V podstatě máme čtyři techniky, ale ti jsou teda pořádně zapocení. A nejlepší je, jak vždycky skončí ten „špil“, tak vyhazují scénář a říkají, že na to kašlou, že už prostě nehrají.

(kat)

UVIDÍTE DO KONCE FESTIVALU

SOBOTA

10:30 Roman Vencl: DOVOLENÁ PO ČESKU

- DS Kroměříž

15:00 nádvoří KSP

Číhal/Machek: Z TOHOTO OBRAZU

UŽ NIKDY NEODEJDU (KOLOTOČ)

- Bílé divadlo Ostrava

19:00 Jean Paul Daumas: HŘBITOV SLONŮ

- Nakoptyjátr Jihlava

NEDĚLE

10:00 Robert Thomas:

MANDARÍNKOVÝ POKOJ

DS Zdeňka Štěpánka

Napajedla

13:30 Říše loutek Kroměříž:

O KOUZELNÍKU ČERNÉM

KLOBOUKU A BAREVNÉM MÍČI

15:00 SLAVNOSTNÍ VYHODNOCENÍ